

meš inaintà nšmaī prin s̄p̄rit̄p̄r̄ī mī prin abvater̄ī din kallea sa, s̄šfl̄ind̄š k̄š s̄romot̄š, mī ne fie-kare minst̄š pedik̄ind̄š—se in doš̄t̄ ničioare, ka k̄m̄š ar̄š fi in-timp̄inat̄š s̄šb̄ ničioarele same pediche v̄z̄z̄te nšmaī de d̄n̄s̄xl̄! P̄sseī m̄b̄na ne ḡt̄xl̄ s̄š čel̄l̄ tape, ka s̄'l̄š ieāš k̄š binele mī s̄'l̄ amin̄š tot̄š de odat̄š; koama sa ep̄à s̄p̄rl̄it̄š, mī o nik̄t̄p̄r̄š de s̄šdoare trem̄šra ne fie-kare din per̄ī l̄šī.

— „Eī bine, Pirois, il̄š in̄trebaī eš, če aī?“

Šī, ka k̄m̄š ar̄š fi in̄celmes̄š in̄trebarea mea, in̄celmeḡtor̄xl̄ animal̄š in̄čel̄š s̄š penkieze, mī v̄z̄z̄ī, n̄š f̄r̄p̄ sp̄aīm̄š, k̄š penkiezarea ačeeā aveā oare-kare assem̄blare k̄š glas̄xl̄š omenesk̄š. T̄k̄z̄ī; dar̄ in̄demnam̄š m̄ers̄xl̄š l̄šī Pirois str̄in̄ind̄š 'l̄š k̄š am̄ndoī čen̄k̄īī meī; ž̄dekam̄š k̄š, fiind̄š k̄mlare ne ž̄n̄š ast̄š-fel̄š de v̄n̄š alerḡtor̄š, mī aj̄ž̄n̄čeeā o ž̄m̄b̄t̄ā de or̄š abia ka s̄š t̄pek̄š toat̄š p̄d̄šrea. Pirois p̄z̄reā k̄š se in̄p̄r̄t̄m̄iā de neast̄m̄p̄r̄xl̄š meš: din t̄reap̄t̄š, a t̄pek̄t̄š in̄ galop̄š, mī, s̄šb̄ m̄ers̄xl̄š ačesta din ž̄pm̄š, alerḡā in̄ f̄z̄ga čea maī mare! D̄šp̄š fel̄xl̄š k̄š kare m̄er̄čeeā, k̄t̄ā s̄š fak̄š neapp̄rat̄š la o s̄št̄š stadiē in̄tr̄'o or̄š; aša dar̄, p̄d̄šrea, in̄ toat̄š l̄xn̄čimeā sa, abia aveā šeaī-z̄ečī de stadiē. Šī, k̄š toate ačestea, saš k̄š m̄'af̄lam̄š s̄šb̄ in̄p̄r̄ipea ž̄neī p̄šter̄ī maīčie, saš k̄š stapea in̄ kare ep̄ram̄š n̄š m̄š ep̄t̄ā s̄š kal̄k̄xl̄š bine timp̄xl̄š, mī se p̄r̄š k̄š galopam̄š maī bine d'o or̄š, in̄ mizlok̄xl̄š ačel̄mor̄š p̄om̄ī kapi ep̄à ka nište p̄l̄yčī, mī sem̄b̄na k̄š galona mī eī at̄t̄š de iste ka mī mine.

„ — Aīdī, Pirois! aīdī! zisseī kal̄l̄xl̄š meš, fi v̄r̄bat̄š! mī, in̄ z̄eče minste, vom̄š fi la Korinta.“